

Præster rundt om i Præstefaldene. Jeg skal blot som Svar stille et Spørgsmaal til det ærede Medlem. Tror det ærede Medlem, at han vilde kunne kjende Folkkirken igjen, naar der rundt om i Sognene slet ingen Præster var, fordi man ikke vilde gaa ind paa en saadan Uddannelse, som var nødvendig, naar vi overhovedet skulde kunne faae nok af dem? — De Bemærkninger, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 2den Valgkreds (Stenbøl) gjorde, behøver jeg ikke at komme nærmere ind paa, da det ærede Medlem for Maribo (Lund) har taget sit Forslag tilbage. Jeg vil blot om det Ændringsforslag, der nu staar tilbage fra hele Udvalget, sige, at naar vi fra Flertallets Side ere gaaede ind paa det, har det været for at vise vor Tilbøjelighed til Imøbetommen; men vi have ikke haft megen Betænkelse ved at gjøre denne Indrømmelse, thi naar der ikke er større Interesse hos en Menighed, for at faae en Præst, end at Halvdelen bliver bortis fra Valget, have vi ikke saa store Betænkelse ved, at Kongen besætter et saadant Embede det staar jo altid i saa Tilfælde Regjeringen frit for at tage det Hensyn, den finder rigtig, til et saadant stort Mindretal, som det ærede Medlem talte om, og det antager jeg ogsaa under saadanne Forhold i Almindelighed vil blive Tilfældet. Til det ærede Medlem fra Maribo vil jeg bemærke, at det er en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem troede, at jeg igaar havde sagt, at Ministeren kunde ordne hele denne Sag administrativt, det vil jeg forvare mig imod. Jeg sagde kun, at den midlertidige Ordning, som den ærede Minister antydede, kunde jeg ikke se rettere end, at han administrativt maatte kunne sætte i Værk, og der er ikke saa lidet Forskjel mellem det, og hvad det ærede Medlem sagde. Jeg veed meget vel, at de Menighedsraad, vi tidligere have haft, paa mange Steer ikke have været, som man kunde ønske dem, og at Interessen for dem efterhaanden er bleven løvet; men jeg tror, at naar disse Menighedsraad fik en saadan Indstillingsret og væsentlig kom til at virke i de Tilfælde, hvor det gjaldt om at faae nye Præster til Menighederne, saa vilde det langt bedre kunne gaa, end efter den Ordning, jeg før omtalte, hvorefter Menighedsraadet skulde staa Præsten ved Siden og være hans Raadgiver i det Hele taget i kirkelige Spørgsmaal. Naar det ærede Medlem mente, at vor Sympathi for hans Forslag kun var ringe, vil jeg dog sige, at hvis det havde fundet nogen Tilslutning fra det ærede Medlems egne Meningsfæller, antager jeg, at vi fra vor Side kunde have sluttet os til det ved 3die Behandling. Det var altsaa ikke et Skin, at vi have sluttet os i Udvalget, som vi have gjort, men det var vor oprigtige Mening, at dersom det skulde vise sig, at der var større Stemning for dette

Forslag end for vort, kunde vi slutte os til det. Sluttelig skal jeg kun bemærke, at det Forslag, som den høitærede Minister muligen kunde gaa ind paa, og som er stillet af to ærede Medlemmer af Høire, indrømmer jo, som de Herre ville have set, Menighederne en langt ringere Ret end den, de have havt i Danmark lige til 1683. Det forekommer mig, at det er et ganske mærkeligt Tidernes Tegn, at den samme Ret, som man før 1683 troede at kunne betvo Menighederne, skjøndt de dengang utvivlsomt stode langt tilbage i Udvikling for de nuværende Menigheder, tror man ikke i vore Dage at turde betvo dem. Iøvrigt vil jeg med Hensyn til Spørgsmaalet om Adskillelse af Kirke og Stat, som her har været paa Bane, kun sige, at ethvert saadant Forslag, som vi kunne faae vedtaget, der klarer det i Tidernes Løb indfildrede Forhold mellem Stat og Kirke, vil være et Skridt henimod Løsningen af dette store Spørgsmaal. Der er rimeligvis Mange, maaske de Fleste, i denne Sal, som ønske, at det engang i Tiden maa komme til en klar og ren Adskillelse af Kirke og Stat; men der er ganske vist ogsaa Mange, jeg antager, de Fleste, som ikke vilde ønske, at denne Adskillelse skulde komme brat, men som derimod vilde finde det naturligere og mere stemmende med den Ve, man engang er kommen ind paa, at man lidt efter lidt søgte at løse disse Baand og søgte at give Menigheden, hvad den tilkommer, og Staten, hvad den tilkommer.

Da ingen flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet, og man gik til Afstemning, hvorved

Lovforslagets § 1 (se Tillæg A. Sp. 1889—90)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag til § 2 af Udvalget:

Til Paragrafen føies: „Hvis ikke mindst Halvdelen af de Valgberettigede deltager i Valget, mister Menigheden Ret til at udøve Indflydelse paa Besættelsen af Embedet, og dette besættes da umiddelbart af Kongen“.

vedtoges med 45 St. mod 12.

Lovforslagets § 2 med den vedtagne Ændring, saalydende:

Denne Medvirkning udøve de saaledes Berettigede dels umiddelbart dels middelbart igjennem et vist Antal Mænd, som de vælge af deres egen Midte, og hvis Valg foregaar ved personlig og